

Súd: Okresný súd Zvolen  
Spisová značka: 4T/18/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010204  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová  
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716010204.3

## Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného M. L., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2017 vo Zvolene, takto

### rozhodol:

obžalovaný

M. L., Z.. XX.XX.XXXX V. I., K..Č.. B. F. I., T. Z. L. I., F.. B. XXXX/XX, občan SR,

sa podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 2Pv 401/15/6611-18 zo dňa 08.04.2016 za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

ako zamestnanec spoločnosti CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, na pozícii vodiča v období od 22.10.2014 do 26.01.2015 na doposiaľ presne nestotožnených miestach, si podľa znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Znalex, s.r.o. Hronská 1, Zvolen, prisvojil motorovú naftu o objeme najmenej 559,15 l v hodnote 721,86 Eur zo služobného vozidla tov. zn. IVECO, ev. č. Q. a motorovú naftu o objeme najmenej 40,86 l v hodnote 50,79 Eur zo služobného vozidla zn. IVECO, ev. č. SC587CJ, ktoré mu boli zverené zamestnávateľom spoločnosťou CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, prevádzka Zvolen, ktoré však následne nepoužil pre potreby zamestnávateľa, ale tieto na doposiaľ na nestotožnenom mieste v okrese svojho trvalého bydliska, okres Zvolen, použil pre svoju potrebu, čím spoločnosti CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437, spôsobil škodu najmenej vo výške 772,65 Eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd o d k a z u j e poškodenú spoločnosť CEDULA s.r.o., so sídlom Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na Okresnom súde Zvolen dňa 08.04.2016 pod č. k. 2Pv 401/15/6611-18 obžalobu na obžalovaného M. L. (ďalej len obžalovaný) pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, ktorá trestná vec je vedená pod sp. zn. 4T 18/2016. Následne bola na Okresný súd Zvolen dňa 14.04.2016 prokurátorom Okresnej prokuratúry Zvolen podaná pod č.k. 1Pv 75/16/6611-6 na obžalovaného ďalšia obžaloba, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorá trestná vec bola vedená pod sp. zn. 4T 19/2016. Predmetné trestné veci boli po spojení k spoločnému prejednaniu a rozhodnutiu uznesením č. k. 4T 18/2016-759 zo dňa 26.04.2016 naďalej vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 4T 18/2016.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/18/2016 zo dňa 29.09.2016 súd uznal obžalovaného vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a v bode 2/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Zároveň obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenú L. Q., Z. XX.XX.XXXX, K. B. I., F. A. XXX/X, adresa na doručovanie písomností A., A. XX, škodu vo výške 180,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú L.R. Q. odkázal podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku na občianske súdne konanie. Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť CEDULA, s.r.o., Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na podklade podaného odvolania zo strany obžalovaného, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 3To 139/2016 zo dňa 29.03.2017 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/18/2016 zo dňa 29.09.2016 zrušil v bode 1/ vo výroku o vine a náhrade škody a následne aj vo výroku o treste a v zrušujúcej časti vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň uložil obžalovanému za skutok v bode 2/ rozsudku trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, tento nespáchal.

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, doplnenom i v zmysle pokynu Krajského súdu Banskej Bystrici v súlade s rozsudkom sp. zn. 3To 139/2016 zo dňa 29.03.2017, a to výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného F. Q., konfrontáciou medzi obžalovaným a svedkom-poškodeným F. Q., výsluchom svedkov H. A. T. F. O., výsluchom znalca D. X. Š., ako aj v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, najmä zápisnice o trestnom oznámení (č.l. 1-2), evidenčných kariet vozidiel (č.l. 55-60), dohôd o uznaní spôsobenej škody (č.l. 70, 71), dohody o hmotnej zodpovednosti (č.l. 72), dohody o skončení pracovného pomeru (č.l. 74), záznamu o prevádzke vozidla (č.l. 75), výplatných lístkov za 01/2015 a 02/2015 (č.l. 76-77), protokolov o technickej kontrole vozidla (č.l. 78-79), pracovnej zmluvy (č.l. 80-82), záznamov o prevádzke vozidla (č.l. 83-114), medzinárodných nákladných listov a záznamov šoférov (č.l. 115-392), úložných listov (č.l. 393-736), priemernej ceny PHM na Slovensku (č.l. 737), správ o povesti na obžalovaného (č.l. 731-741), odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 742, 840), výpisov z účtu CEDULA s.r.o. (č.l. 813-815), mzdových listov (č.l. 816-817), výplatných listín (č.l. 818), knihy jazd od 01.11.2014-31.11.2014 (č.l. 827-838), odpovede na lustráciu v registri priestupkov obžalovaného (č.l. 839), oznámenia spoločnosti CEDULA s.r.o. ku kamerovým záznamom (č.l. 847-848), ako aj ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v spoločnosti CEDULA s.r.o. bol zamestnaný ako vodič od septembra do februára, rok už uviesť nevie. Jazdil na dvoch služobných motorových vozidlách zn. IVECO, ktoré boli podľa neho v zlom technickom stave. Najskôr jazdil na motorovom vozidle zn. IVECO ev. č. Q., ktoré asi po troch mesiacoch na jeho naliehanie u pána Q. pre chybné kúrenie na vozidle a tiež tečenie do vozidla osobne zaviezol do ústredia firmy v Senci a odtiaľ zobral a následne asi po dobu troch mesiacov ďalej jazdil na vozidle IVECO ev. č. SC587, ktoré malo byť po generálnej oprave motora a bŕzd. Na tomto vozidle mu boli niekedy koncom novembra, začiatkom decembra bol po zastavení a kontrole hliadkou PZ odobraté značky a technický preukaz. Aj napriek odobratému technickému preukazu ho X. Q. poslal na ďalšiu jazdu na tomto vozidle. Toto vozidlo asi v polovici decembra na pokyn zamestnávateľa zaviezol do servisu vo Zvolene. Potom už robil len závozníka na inom vozidle. Autá IVECA, na ktorých jazdil boli pravidelne preťažované, nemali ani nezávislé vykurovanie. Mal 2 - 3 hodiny auto naštartované, aby sa vykúrilo. Auto sa vykúrilo za pol hodinu, ale nakladalo sa od 6-tej do 9-tej hodiny, a keďže čakal aj na naloženie ostatných áut, vozidlo si vykuroval. Bežne mával 20 až 30 vykládok. Jazdil najmä po meste, asi 3-krát bol mimo Zvolena. Motor na vozidlách nevládal, nemal ťah, auto nevládalo ísť do kopca, aj keď nebolo naložené. O všetkých jazdách sú záznamy. Po troch mesiacoch trvania jeho pracovného pomeru bol zamestnávateľom upozornený na nadspotrebu, najskôr pánom O., skladníkom a potom pánom Q., vedúcim prevádzky. Bol upozornený na to, že nemá mať ťažkú nohu. Pán O. bol s ním pár

krát ako závozník na jazde, videl, ako to beží, že auto nevládze, je preťažené. Aj pán Q. vedel o týchto skutočnostiach. Pri zistení nadspotreby bol zamestnávateľom upozornený na škodu najskôr iba ústne, potom mu nadspotrebu vyčíslili, ale táto suma bola nereálna. Podpísal dva doklady. K predloženému listinnému dôkazu - k dohode o uznaní spôsobenej škody z č.l. 70 spisu na sumu 924,- Eur uviedol, že tento doklad podpísal dobrovoľne, bolo mu povedané, že sa jedná o poškodenie 2 ks práčok, jedna v hodnote 340,- Eur, spolu za práčky cca 700,- Eur a ostatné nafta. Túto dohodu podpísal z dôvodov, a to že nechcel prísť o prácu a preto, že je to bežná prax, pracoval na kamióne a vodičovi je sťahovaný prekročený priemer spotreby PHM. Mal tiež uzatvorenú poisťku na škodu spôsobenú zamestnávateľovi a bol by škodu zamestnávateľovi uhradil a túto by si bol následne žiadal od zamestnávateľa. Na jeho ústnu žiadosť mu však zamestnávateľ neposkytol žiadne podklady pre takýto postup. K druhému listinnému dôkazu - k dohode o uznaní spôsobenej škody na č.l. 71 spisu na sumu 240,- Eur uviedol, že tento podpísal nedobrovoľne, bol k tomu prinútený pánom Q., aby nemohol z firmy odísť, tento po ňom húkal, boli tam traja 40 až 50 roční chlapi, išlo o kolegov, on videl ich pohľady, tieto boli podľa jeho názoru nepríčetné. Tankoval len na ČS DKC v areáli SAD, pričom tri mesiace trvania pracovného pomeru kartu na tankovanie nemal, a keď kartu dostal, tankoval len za prítomnosti pána Homolu, pričom sú tam kamery. Mal dve karty, jednu vydanú na jeho meno a druhú kartu od vozidla, do ktorého tankoval. Po vložení oboch kariet do tankovacieho prístroja a zadaní PIN kódu, ktorý mal vlastný, došlo k stotožneniu vodiča a služobného vozidla a následne tankoval PHM. Bežnou praxou bolo, kým prvé tri mesiace nemal vlastnú kartu, že mu bola daná na natankovanie karta iného vodiča, ale vždy s tou kartou vozidla, do ktorého tankoval. Bolo možné použiť rôznu kartu vodiča a rôznu kartu vozidla, ako do toho, ako sa v ten moment tankovalo. Nepamätá sa, či by iný vodič tankoval do iného vozidla a na kartu, ktorá by nebola k tomuto vozidlu. Kartu vodiča mal pri sebe ten vodič, na ktorého bola vydaná, bola ako súkromný majetok. Zo stasiek vedených zamestnávateľom, ktoré písali rukou sami vodiči, bolo zrejme, na kartu ktorého vodiča bolo natankované. Nevie vysvetliť 3-násobný rozdiel na spotrebe toho istého vozidla, keď v septembri 2014 bola spotreba u iných vodičov na tom istom vozidle 26,65 l a v novembri 2014 a keď jazdil on, bola spotreba 67,21 l. Karta vozidla sa nachádzala vždy v aute, ku ktorému bola vydaná, pri technickom preukaze. K služobným vozidlám mali všetci prístup, tieto boli prístavené v areáli SAD, boli odomknuté, kľúče sa nachádzali v kancelárii pána Q. v regáli na stene, do ktorej mali prístup všetci vodiči. Do kancelárie pána Q. chodil, keď šiel po papiere, na počítač alebo sa zohriať. Niekedy sa čakalo v kancelárii na naloženie iných aut. K odstaveným služobným motorovým vozidlám, mohli mať prístup aj iné osoby mimo zamestnancov CEDULA. Potvrdil, že na jazdu služobným vozidlom chodil sám.

Nakoľko sa obžalovaný napriek riadnemu predvolaniu na ďalších hlavných pojednávaniach nezúčastnil, pričom požiadal a zároveň súhlasil s ich vykonaním a rozhodnutím aj v jeho neprítomnosti, súd za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku vykonal ďalšie hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Svedok - poškodený F. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na odstup času si už presne nepamätá v akom období bol obžalovaný zamestnaný ako vodič v spoločnosti CEDULA s.r.o. Obžalovanému bolo pridelené a tento jazdil najskôr na jednom vozidle IVECO, ktoré sa neskôr pokazilo a dali ho do opravy. Potom obžalovaný jazdil na druhom vozidle IVECO. Obžalovaný dostal dve tankovacie karty, a to jednu na meno vodiča a jednu k vozidlu, na ktorom jazdil. Vzhľadom na odstup času si nepamätá, či obžalovaný dostal hneď tankovaciu kartu, to vedie skladník pán O.. Na tankovanie sú potrebné tieto dve karty, pričom tankovanie sa pripíše vodičovi, na ktorého meno je karta vydaná a tiež na kartu vozidla, na ktorú bolo tankované. Pri priemernej spotrebe berú do úvahy koľko sa do vozidla natankuje. Vozidlo IVECO ev. č. Q. prešlo STK, bolo v dobrom stave, mohlo jazdiť. Z dôvodu používania sa na ňom robili bežné opravy brzdového systému. Počas používania vozidla obžalovaným, či inými vodičmi, sa iní vodiči na technický stav vozidla nesťažovali. Nepamätá si, či sa sťažoval obžalovaný na technický stav vozidiel. Každý vodič mal denný záznam, ktorý obsahoval počet najjazdených km, tankovanie PHM v litroch, pečiatky od firiem, kde sa tovar vykladá. Vodič tento záznam denne odovzdával a oni ich spracovávali raz do mesiaca. U obžalovaného zistili pri prvom spracovaní podkladov nadpriemernú spotrebu, celkovo to bolo za mesiac 60 litrov. Po tomto zistení si obžalovaného zavolať do svojej kancelárie, kde mu túto skutočnosť oznámil, bolo pred svedkom F. O.. Obžalovaný mu vtedy povedal, že má ťažkú nohu a tiež sa priznal, že naftu odcudzil. Následne podpísal uznanie dlhu, ktoré on vyhotovil. Netuší už prečo nie je na tomto uznaní spôsobenej škody uvedený dátum. K listinnému dôkazu na č.l. 70 na sumu 924,- Eur uviedol, že táto suma zahŕňala len cenu odcudzenej nafty. K tvrdeniu obžalovaného, že táto suma mala zahŕňať aj škodu za poškodenie dvoch kusov práčok, uviedol, že toto nebolo do tejto dohody o uznaní spôsobenej škody zahrnuté. Čo sa týka práčok každý

vodič mal aj svoju poisťku, toto však riešil pán O., nie on. Obžalovaný si bol vedomý, že v tomto uznaní dlhu je len nafta a tento uznal dlh aj pred pánom O.. Ďalej potvrdil, že sa občas stalo, že auto bolo preťažované, ich firma expedovala tovar podľa podkladov a z uvedených hmotností toho pre ktorého bola táto služba realizovaná. Ak bola uvedená nižšia hmotnosť, ako bola skutočná váha tovaru, toto sa zistilo len pri prípadnej policajnej kontrole. Vozidlá enormne však preťažované neboli. Potvrdil, že na spotrebu určite vplyva aj vykurovanie vozidla. Uznanie spôsobenej škody z č.l. 71 sa týkalo vozidla IVECO Q.. Aj vtedy obžalovaný priznal, že má nadspotrebu z dôvodu, že si zobral naftu. Tento doklad obžalovaný dobrovoľne podpísal. Poškodený poprel, že by obžalovaného nejakým spôsobom nenútil k jeho podpísaniu. Aj pri tomto bol vtedy prítomný F. O., T. T. H. A., ktorý u nich pracuje ako vodič a ktorý ho tiež v prípade potreby zastupuje. Kľúče od služobných motorových vozidiel sa nachádzajú v jeho kancelárii, každý vodič mal svoju poličku. Vodič si zodpovedal za to, či bolo vozidlo zamknuté. Jemu nikto nenahlásil odcudzenie tankovacej karty od služobného motorového vozidla, či tankovacej karty vodiča a ani neoprávnené zobratie kľúčov od služobného vozidla. Nadspotrebu na služobných motorových vozidlách zverených obžalovanému zistili na základe denných záznamov a následného elektronického spracovania. Vozidlo sa používalo v spoločnosti niekoľko rokov, vedeli aká je jeho bežná spotreba. Priemerná spotreba bola stanovená zo spotreby predchádzajúcich rokov, z bežnej praxe na konkrétnom vozidle, podľa toho, koľko sa do vozidla natankovalo a koľko sa prejazdilo. Spotreba bola 18,5 l/100 km a keďže obžalovaný povedal, že jazdí po meste, tak mu túto spotrebu zvýšili na 20 l/100 km. Do zvýšenej spotreby na 20 l započítali nielen jazdu obžalovaného po meste, ale aj kúrenie vozidla. Dohody o uznaní spôsobenej škody z č. l. 70, 71 spisu pripravoval on, jeden alebo dva dni potom, čo pri spracovaní podkladov prišli na nadspotrebu u obžalovaného. Splátky dlhu boli obžalovaným realizované zrážkami zo mzdy, nevie však koľko obžalovaný z dlhu splatil, nezobral si k tomu na hlavné pojednávanie podklady. Nevie, či v uplatnenom nároku náhrady škody v sume 1.164,- Eur je započítaná nejaká splátka. Od obžalovaného sa nepokúšali vymôcť škodu aj mimo tohto trestného konania. Pri výpočte skutočnej spotreby vychádzali z evidencie vedenej obžalovaným, ktorú následne porovnávali, čo bolo zistené elektronicky o tankovaní. Obžalovaný zobral vozidlo, evidoval koľko si natankoval, koľko km spravil a na konci mesiaca mal mať plnú nádrž. Pri stanovení mesačného priebehu km sa bralo do úvahy, čo obžalovaný napísal do stasky. U obžalovaného išlo však o extrémnu spotrebu v porovnaní so spotrebou s inými vodičmi. Nakládka sa prevádzala tak, že záležalo o aký mesiac išlo, aká bola teplota, ak bola zima vodič si natočil asi 10 minút potom vypol motor. Na nakládku sa čakalo do pol hodiny. Vozidlo IVECO ev. č. SC767DA nemalo v novembri 2014 technické závady, vie, že turbo bolo funkčné. V období november - december 2014 mali 10 - 15 vozidiel, naraz sa však nakladá 6 áut. Dochádzka obžalovaného bola taká, že chodil spravidla na 7.00 hod, kedy už na rampe nikoho nebolo, takže nie je pravda, že by čakal na nakládku 2 hodiny. K výpovedi znalca poškodený uviedol, že vozidlá uvedené v obžalobe mali zátku na zabezpečenie proti krádeži, ale chýbalo sitko, ktoré malo zabrániť manipulácii s PHM, teda ochrana proti krádeži PHM nebola funkčná.

V ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že ich prevádzka funguje nepretržite 24 hodín, vždy je tam nejaká osoba, ktorá ustriehe, aby kľúče nezmyli. Kľúče od vozidiel si vodiči berú a po ukončení pracovnej doby vracajú do poličky v jeho kancelárii. Do tejto kancelárie chodia iba zamestnanci ich firmy. Vozidlá pred možnosťou prístupu, manipulácie s nimi a možnosťou prípadného odcudzenia pohonných hmôt po skočení pracovnej smeny v období od 22.10.2014 - 26.01.2015 boli zabezpečené pracovníkom majúcim nočnú službu. V areáli je tiež strážna služba, ako aj kamerový systém. V tom istom areáli je viacero firiem a viacero áut. Tovar je im do areálu firmy dovážaný kamiónom, uskladňuje sa v sklade, realizujú následne jeho rozvoz do 24 hodín. Obžalovaný podpísal doklad, že spreneveril určitý počet litrov nafty v nejakej hodnote, ale presne čo tam bolo uvedené uviesť nevie. Obžalovaný to nielen podpísal, ale to aj povedal. Tohto svedkom bol pán O.. Proti krádeži pohonných hmôt malo vozidlo zátku, ktorá sa mala uzamykať. Ak by to nebolo funkčné, vodič bol povinný to oznámiť. Vozidlá spoločnosti CEDULA boli od vozidiel iných spoločností oddelené len prideleným parkovacím priestorom. Na tieto parkovacie miesta majú prístup aj iní zamestnanci objektu, je tam voľný prístup 24 hodín denne, pričom pri vstupe do objektu osoby, ktoré nie sú zamestnancami firiem sídlacích v objekte, musia prejsť cez strážnu službu a zapísať sa. Skutočnosť, že obžalovaný skončil pracovný pomer v ich firme strážnej službe neoznámili.

Svedok F. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v súčasnej dobe pracuje v spoločnosti CEDULA ako skladník - dispečer. V rokoch 2014 - 2015 pracoval v tejto spoločnosti ako skladník, pomáhal aj s vykladaním a nakladaním áut jednotlivým šoférom. Obžalovaného pozná z práce, boli kolegovia. Vie, že sa u obžalovaného zistila nadmerná, neskutočná spotreba PHM. On sa s obžalovaným nerozprával o nadmernej spotrebe PHM, vie, že to s ním riešil pán Q.. On bol prítomný keď sa to zistilo. Spomína

si, že pán Q. to prvý krát potom, ako sa na to prišlo najskôr telefonicky oznámil obžalovanému, potom po návrate obžalovaného na pracovisko sa to následne riešilo u pána Q. v kancelárii. Q. upozornil obžalovaného na vysokú nadspotrebu s tým, že nech sa to neopakuje. Nepamätá si, čo na to povedal obžalovaný. Postupom času sa však znovu zistila u obžalovaného vysoká nadspotreba. Robia sa stasky, ktoré sa spracovávajú, zadávajú sa do počítača, ktorý to prepočíta, aby sa vedelo, aká je skutočná spotreba. Toto sa následne zasielalo na centrálu do Senca. Spotreba je rôzna, určite väčšia, keď je vozidlo naložené, ako keď je prázdne. Ale u obžalovaného bola zistená skutočne vysoká nadspotreba. Nakoľko aj po prvom upozornení pánom Q. bola u obžalovaného ďalej zistená vysoká nadspotreba, bol ešte raz pri tom v kancelárii pána Q., kde sa to riešilo. Q. sa pýtal obžalovaného ako to chce riešiť, keďže toľko nafty chýbalo. Q. X. redložil obžalovanému na podpis objem škody spôsobenej nadmernou spotrebou, tento doklad obžalovaný podpísal, dokonca tam bolo obžalovanému ponúknutý splátkový kalendár. K tej nadspotrebe obžalovaný uvádzal, že je zima a nejaké blbosti, že jazdí po meste. Obžalovaný sa tomu splátkovému kalendáru potešil. Pri tomto bol vtedy prítomný aj pán A.. Potom, čo bol obžalovaný upozornený na nadspotrebu, nevie, či to bolo už po tom prvom upozornení, alebo až po tom ďalšom, na pokyn pána Q. on chodil tankovať vždy s obžalovaným. Boli dve karty na tankovanie, jedna k vozidlu, ktorá musela byť vždy vo vozidle, do ktorého sa tankovalo, táto karta bola vystavená k vozidlu, teda že patrila k tomuto vozidlu a jedna karta, ktorá bola vystavená na meno vodiča. On mal vlastnú skladovú kartu. Nespomína si už, či keď chodil tankovať s obžalovaným, tankoval na túto skladovú kartu, alebo sa použila na tankovanie karta vystavená na obžalovaného. Toto všetko by malo byť napísané na staske. On po natankovaní podpísal obžalovanému stasku, a to natankované litre. Nespomína si, či bola obžalovanému odobratá jeho osobná karta na tankovanie. Tankovanie prebehlo tak, že on mal na starosti obsluhu terminálu za použitia tak karty vodiča, ako aj karty vozidla. Koľkokrát bol s obžalovaným tankovať je uvedené na staskách, mohlo to byť asi 10-krát. Nevie, či v tomto čase vznikla u obžalovaného nadspotreba. Nevie presne po akú dobu obžalovaný pracoval ako vodič spoločnosti CEDULA. Vlastnú kartu vodiča na tankovanie sa on snažil vybaviť vodičom čo najskôr po nástupe vodiča do firmy. Nevie však od kedy mal obžalovaný vlastnú kartu. Kým nemal obž. vydanú vlastnú kartu, chodil s obžalovaným tankovať on. Už si presne nespomína aké vozidlá mal obžalovaný pridelené. Nevie sa vyjadriť či boli u obžalovaného zo strany spoločnosti CEDULA realizované nejaké zrážky zo mzdy.

V ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v období od októbra 2014 až január 2015 parkovali vozidlá pridelené obžalovanému na parkovisku pred firmou v objekte SAD. Objekt SAD je strážnený strážnou službou. Je to veľký objekt. Parkovisko spoločnosti CEDULA nebolo mechanickým spôsobom zabezpečené proti vstupu tretej osoby, tretia osoba mohla vojsť do areálu, ak bola pustená cez vrátnicu. Nevie uviesť, už si nepamätá, či boli v období od októbra 2014 až január 2015 vozidlá obžalovaného zabezpečené proti krádeži pohonných hmôt, myslí si, že to bolo uzamykateľné, pozamkované. Kľúče od vozidiel sa odovzdávali do kancelárie p. Q. do police aj s dokumentáciou z vývozu. Nerobí sa o tom záznam, robí sa len staska. Táto kancelária sa nezamyká. Majú tam prístup všetci zamestnanci. Vždy je niekto v sklade, pričom táto kancelária, ide o unimobunku, je v sklade. Sklad je veľkosťou 1,5 tenisového ihriska.

Svedok H. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v spoločnosti CEDULA je zamestnaný už 10 rokov ako vodič a súčasne zástupca vedúceho dispečera pána Q.. Túto funkciu tam zastával aj v čase, keď tam pracoval obžalovaný. Má vedomosť o nadspotrebe u obžalovaného, ale toto riešil pán Q.. On sa s pánom Q. o tom rozprával, tento mu oznámil, že u obžalovaného bola zo stasiek zistená nadspotreba. Nevie, nepamätá si to presne kedy bola nadspotreba u obžalovaného zistená. Nebol prítomný pri riešení nadspotreby obžalovaného pánom Q. s obžalovaným. Bol privolaný pánom Q., ktorý zavolať aj pána O. T. obžalovaného, vtedy dal pán Q. obžalovanému papiere, a to výpoveď obžalovanému, dôvod výpovede on však nevie a nejaké papiere aj s nadspotrebou, tieto on však nevidel. Obžalovaný sa k týmto papierom žiadnym spôsobom nevyjadril, len si ich prečítal a následne ich dobrovoľne podpísal. Komunikácia pri podpisovaní týchto papierov bola normálna. On sa s obžalovaným o nadspotrebe nerozprával. Vie, že na vozidlách, na ktorých jazdil obžalovaný, jazdili pred tým aj iní vodiči, ale títo neprekročili limit stanovený na toto vozidlo a podľa typu motora. Mali na to určené tabuľky. Spotreba sa však dá vyrátať podľa toho koľko sa natankuje a koľko na tom prejde vozidlo km. Na tankovanie mali dve karty, jedna bola k vozidlu a druhá na vodiča. Obžalovaný chodil najskôr tankovať sám a až po vzniku nadspotreby chodil tankovať s pánom O., kedy presne to bolo, nevedel uviesť. On nemá vedomosť o tom, kedy bola obžalovanému karta vodiča odovzdaná a kedy mu bola prípadne odobratá a ani, či boli obžalovanému zrealizované nejaké zrážky zo mzdy.

V ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že si už vzhľadom na odstup času nepamätá všetko, zotrváva si na svojej výpovedi, ktorú učinil v tejto veci pred súdom. Tankovacia karta ku

vozidlu sa nachádza jedna vo vozidle a druhú má vodič auta. Kľúče a iné doklady - stasky, dodacie listy, odovzdávajú do poličky v kancelárii pána Q.. O tomto sa nerobí žiadny záznam. Výslovne nikto nekontroluje, keď si tieto veci preberajú, alebo ich odovzdávajú späť do poličky. V kancelárii byva najčastejšie prítomný pán Q., alebo v jeho neprítomnosti pán O., ktorý je tiež skladníkom, v neprítomnosti pána Q.. Nepamätá si koľko bolo vodičov v spoločnosti CEDULA v čase skutku obžaloby. Vodiči vstupujú do kancelárie na preberanie kľúčov spravidla po jednom, lebo sa preberajú aj hotovosti, ktoré odovzdávajú pánu Q., ktoré prijali ako šoféri z dobievky. Na začiatku pracovnej doby do kancelárie vstupujú tak, ako kto príde a berú si z poličky doklady a kľúče. Vozidlá v období 10/2014 až 01/2015 parkovali na Balkáne č. 53 v areáli SAD. Parkujú tam vozidlá aj iných firiem. Každý má svoje vyhradené parkovacie miesto. Súkromné vozidlá môžu do areálu SAD vstúpiť len na základe kartičky. V období 10/2014 - 01/2015 boli vozidlá zabezpečené proti manipulácii s nimi strážnou službou SBS priestoru SAD. Proti krádeži pohonných hmôt boli vozidlá zabezpečené zamknutou nádržou a kľúče boli v kancelárii pána Q.. Mechanizmus na zabránenie manipulácie s pohonnými hmotami bol funkčný. Keď to bolo nefunkčné, tak sa objednalo nové. Už si nepamätá, ktoré vozidlá boli pridelené obžalovanému. Znalec D. X. Š. na hlavnom pojednávaní zotrval na obsahu a záveroch písomného znaleckého posudku č. 99/2016 zo dňa 30.03.2016 vypracovaného znaleckou organizáciou ZNALEX s.r.o., Zvolen z odboru: Doprava cestná, odvetvie: Odhad hodnoty cestných vozidiel, Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave, na ktorého obsah a závery sa zároveň odvolal a podľa ktorého vychádzal zo skutočnej priemernej spotreby oboch vozidiel IVECO Q. T. Q. za obdobie rok dozadu. Pri výpočte nadspotreby obžalovaného vychádzal z maximálnej skutočnej spotreby u vozidla Q. v mesiaci september 2014 26,65 l/100 km a u vozidla IVECO Q. z mesiaca november 2014 22,91 l/100 km. V tejto skutočnej maximálnej spotrebe pohonných hmôt na predmetných vozidlách, na ktorých jazdili iní vodiči, nie obžalovaný, vypočítal 20 % za prevádzky mimoriadnej výbavy vozidla alebo 30 % za prevádzky mimoriadnej výbavy a poruchy vozidla. Dňa 11.02.2016 bola prevedená obhliadka motorových vozidiel uvedených motorových vozidiel v priestoroch autorizovaného servisu so zameraním na zistenie technického stavu motora. Tento bol zisťovaný pomocou diagnostiky riadiacej jednotky, ktorou neboli zistené žiadne závady na motore. Vo výpise z histórie riadiacej jednotky motora boli zistené závady na turbodúchadle motora na vozidlách, ale v nezistenom čase. Priemerná skutočná spotreba z predložených dokladov vozidla v záznamoch o prevádzke vozidla ev. č. Q. za sledované obdobie je 20,57 l/100 km a vozidla ev. č. Q. je 19,318 l/100 km. Obžalovaný jazdil na vozidle ev. č. Q. v mesiaci november 2014 a mal priemernú mesačnú spotrebu 67,21 l/100 km. Na vozidle ev. č. Q. jazdil v mesiaci december 2014 a mal priemernú mesačnú spotrebu 32,08 l/100 km. Pri prevádzkovaní vozidla na spotrebu pohonných hmôt má vplyv používanie externých zariadení, ventilátorov, vyhrievanie skiel atď., ktoré môžu zvýšiť spotrebu pohonných hmôt maximálne o 20 %. Zvýšené hodnoty nadspotreby boli získané z autorizovaného servisu Iveco Zvolen na základe praktických skúseností získaných pri oprave vozidiel zhodného typu. Maximálna spotreba vozidla ev. č. SC767DA mohla byť pri dobrom technickom stave 31,98 l/100 km a vozidla ev. č. Q. 27,492 l/100 km. Na zvýšenie spotreby má najvyšší vplyv núdzový režim chodu motora (nefunkčné turbodúchadlo motora), ktoré môže zvýšiť spotrebu maximálne až o 30 %, lebo motor vzhľadom na nefunkčnosť turbodúchadla nedosahuje požadovaný výkon motora pri optimálnej spotrebe a požadovaný výkon motora je dosiahnutý zvýšenou spotrebou pohonných hmôt. Maximálna spotreba vozidla ev. č. Q. mohla byť pri núdzovom režime motora 34,645 l/100 km a vozidla ev. č. Q. 29,783 l/100 km. Nadspotreba vozidla ev. č. SC. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci november 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 20 %: pri dobrom technickom stave 67,21 l/100 km - 31,98 l/100 km = 35,23 l/100 km. Nadspotreba vozidla ev. č. SC767DA bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci november 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 30 % - núdzový režim motora: pri núdzovom režime motora 67,21 l/100 km - 34,645 l/100 km = 32,565 l/100 km. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla ev. č. Q. zvýšenej o 20 % je priemerná spotreba 31,98 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci november 2014 pri ubehnutých 1 717 km bola nadspotreba 604,91 l. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla Q. v núdzovom režime motora zvýšenej o 30 % je priemerná spotreba 34,645 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období mesiac november 2014 pri ubehnutých 1 717 km bola nadspotreba 559,15 l.

Nadspotreba vozidla ev. č. Q. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci december 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 20 %: pri dobrom technickom stave 32,08 l/100 km - 27,492 l/100 km % = 4,588 l/100 km. Nadspotreba vozidla ev. č. Q. bola vypočítaná ako rozdiel medzi skutočnou priemernou spotrebou vozidla v mesiaci december 2014 a najväčšej skutočnej spotreby za sledované obdobie zvýšenej o 30 % - núdzový režim motora: pri núdzovom režime motora 32,08 l/100 km - 29,783 l/100 km % = 2,297 l/100 km. Pri skutočnej

maximálnej spotrebe vozidla ev. č. Q. zvýšenej o 20 % je priemerná spotreba 27,492 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období mesiac december 2014 pri ubehnutých 1 780 km bola nadspotreba 81,64 l. Pri skutočnej maximálnej spotrebe vozidla Q. v núdzovom režime motora zvýšenej o 30 % je priemerná spotreba 29,783 l/100 km. Pri tejto spotrebe by v sledovanom období v mesiaci december 2014 pri ubehnutých 1 780 km bola nadspotreba 40,86 l. Poškodený vychádzal pri vyčíslení nadspotreby z priemernej spotreby vozidla 20 l/100 km, ktoré vyčíslenie je podľa znalca dobré, po spočítaní priemernej spotreby ostatných vodičov okrem obžalovaného od apríla 2013 do novembra 2014 u vozidla IVECO Q. a za obdobia marec 2014 až február 2015 u vozidla IVECO Q.. Vychádzal z maximálnej skutočnej spotreby zhodného vozidla, tak ako to uviedol v znaleckom posudku (čl. 40-42 spisu). V 30-tich %, ktoré vzal do úvahy sú zahrnuté funkcie prídavných zariadení - kúrenie, ventilátor, ohrievanie okien a zníženie výkonu motora, napr. zhoršený výkon motora. Technika jazdy má vplyv na zvýšenej spotrebe vozidla, presne to však vyčíslieť nevie, nemá s tým praktické skúsenosti. Čo sa týka nadspotreby 20 % a 30 % vychádzal u údajov autorizovaného servisu, kde boli vozidlá diagnostikované. Zameril sa na závady na motore. Údržba nemá priamy vplyv na okamžitú spotrebu, ale má vplyv na vznik závad a závada má vplyv na zvýšenie spotreby. Pri motorových vozidlách uvedených v obžalobe je možné prečerpávanie PHM priamo z nádrže, ak nie je nádrž vybavená ochranou hrdla nádrže. V čase ohliadky vozidiel, tieto nemali túto ochranu. Podľa vyjadrenia poškodeného na hlavnom pojednávaní tieto vozidlá mali zátku na zabezpečenie proti krádeži, ale chýbalo sitko, ktoré malo zabrániť manipulácii s PHM, teda ochrana proti krádeži PHM nebola funkčná.

Z obsahu ostatného spisového materiálu, najmä zabezpečených správ vyplýva, že obžalovaný bol pred skutkom kladeným mu za vinu obžalobou 2 krát súdne trestaný, z toho 1 krát sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/190/2012 zo dňa 19.10.2012, právoplatným dňa 29.11.2012, uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, avšak súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Zvolen sp. zn. 3T/160/2012. Obžalovaný bol od roku 2012 priestupkovo postihnutý 4 krát za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Na základe vykonaného dokazovania doplneného i v zmysle pokynu Krajského súdu Banskej Bystrici v súlade s rozsudkom sp. zn. 3To 139/2016 zo dňa 29.03.2017 a po zhodnotení jednotlivých dôkazov, a to tak jednotlivo, ako i v ich súhrne podľa názoru súdu nemožno urobiť jednoznačný záver, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a to prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona spáchal obžalovaný, keď pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona si musí páchatel prisvojiť cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobiť tak na cudzom majetku malú škodu. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 Eur.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obžalovaný bol od 22.10.2014 do 26.01.2015 na základe pracovnej zmluvy zamestnaný v spoločnosti CEDULA s.r.o., Šamorínska 10, 903 01 Senec, IČO: 35 881 437 ako vodič. Zo záznamov o prevádzke vozidla IVECO ev. č. Q. za mesiac november 2014 (č. l. 75, 97) a vozidla IVECO ev. č. Q. za mesiac december 2014 (č. l. 75, 85) sú zrejme tak jednotlivé trasy jazdy obžalovaného, počet najazdených kilometrov, celkom natankované množstvo pohonných hmôt, celková spotreba, priemerná spotreba, normovaná spotreba, začiatkový a konečný stav pohonných hmôt za obdobie november a december 2014, kedy na predmetných vozidlách jazdil obžalovaný.

Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal, pričom na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu poprel. Tento síce potvrdil, že bol zamestnaný ako vodič v spoločnosti CEDULA s.r.o., pričom počas trvania pracovného pomeru mu boli pridelené dve služobné vozidlá zn. IVECO. Tieto vozidlá boli v zlom technickom stave, boli pravidelne preťažované, motor nevládal ťahať do kopca ani keď vozidlo nebolo naložené. Vozidlá nemali ani nezávislé vykurovanie a počas čakania na naloženie mal 2 až 3 hodiny vozidlo naštartované. Bežne mával 20 až 30 vykládok, pričom jazdil najmä po meste. Tri mesiace trvania pracovného pomeru kartu na tankovanie nemal, pričom bolo bežnou praxou, že mu bola daná na natankovanie karta iného vodiča, ale vždy s kartou vozidla, do ktorého tankoval. Tankoval len na čerpacej stanici DKC v areáli SAD, za prítomnosti svedka Homolu. K služobným vozidlám, ktoré parkovali v areáli SAD mohli mať prístup aj iné osoby mimo zamestnancov CEDULA s.r.o., boli odomknuté, kľúče sa nachádzali v regáli na stene v kancelárii u pána Q., do ktorej mali prístup všetci vodiči. Na nadspotrebu, a to že nemá mať ťažkú nohu bol upozornený po troch mesiacoch trvania jeho pracovného pomeru najskôr skladníkom pánom Homolom a potom

vedúcim prevádzky pánom Q.. Pri zistení nadspotreby bol upozornený na škodu najskôr iba ústne, potom mu nadspotrebu vyčíslili, ale táto suma bola nereálna. Dohodu o uznaní spôsobenej škody na sumu 924,- Eur podpísal dobrovoľne, nechcel prísť o prácu, pričom je bežná prax, že vodičovi je sťahovaný prekročený priemer spotreby PHM a mal tiež uzatvorenú poisťku na škodu spôsobenú zamestnávateľovi. Táto dohoda zahŕňala poškodenie 2 ks práčok v sume cca 700,- Eur a ostatné malo byť za naftu. Dohodu o uznaní spôsobenej škody na sumu 240,- Eur podpísal nedobrovoľne, bol k tomu prinútený pánom Q..

Z jednotlivých vykonaných dôkazov doplnených v zmysle pokynu Krajského súdu v Banskej Bystrici, a to tak ani výsluchom svedka - poškodeného F. Q., či výsluchmi jednotlivých svedkov, a to H. A. T. F. O. a ani znaleckým dokazovaním, ako ani v spise zabezpečenými listinnými dôkazmi, súd nezistil taký skutkový stav, ktorý by jednoznačne a nepochybné svedčil o tom, že skutok kladený obžalovanému za vinu obžalobou, spáchal práve obžalovaný.

Podľa svedka poškodeného F. Q. boli obžalovanému zamestnanému vo funkcii vodič v spoločnosti CEDULA, s.r.o. pridelené počas trvania pracovného pomeru na používanie dve služobné vozidlá zn. IVECO. Nadspotreba za mesiac 60 litrov na zverenom služobnom motorovom vozidle bola u obžalovaného zistená už pri prvom elektronickom spracovaní denných záznamov. Priemerná spotreba bola stanovená zo spotreby predchádzajúcich rokov, z bežnej praxe na konkrétnom vozidle, podľa toho, koľko sa do vozidla natankovalo a koľko sa prejazdilo. Spotreba bola 18,5 l/100 km, pričom obžalovanému z dôvodu jazdy po meste a aj zohľadnení kúrenia vozidla bola spotreba zvýšená na 20 l/100 km. Na nakládku sa čakalo do pol hodiny. Vozidlo IVECO ev. č. Q. nemalo v novembri 2014 technické závady, turbo bolo funkčné. Po zistení nadspotreby túto skutočnosť obžalovanému pred svedkom F. O. oznámil, pričom obžalovaný to odôvodňoval tým, že má ťažkú nohu, tiež sa priznal, že naftu odcudzil a následne aj podpísal dohodu o uznaní spôsobenej škody. Dohoda o úhrade škody vo výške 924,- Eur zahŕňala len cenu odcudzenej nafty. Čo sa týka škody spôsobenej obžalovaným v súvislosti s práčkami, každý vodič mal aj svoju poisťku, pričom toto riešil pán O.. Obžalovaný za prítomnosti pána O. T. H. A. dobrovoľne uznal a podpísal dohodu o úhrade spôsobenej škody aj za mesiac december 2014 vo výške 240,- Eur, kedy tiež priznal, že má nadspotrebu z dôvodu, že si zobral naftu. Splátky spôsobenej škody boli obžalovaným realizované záškami zo mzdy, nevie však aká suma spôsobenej škody bola už obžalovaným uhradená. Podľa poškodeného mu nikto nenahlásil odcudzenie tankovacej karty od služobného motorového vozidla, či tankovacej karty vodiča a ani neoprávnené zobrať kľúčov od služobného vozidla. Podľa prvej výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní, vozidlá zverené na používanie obžalovanému nemali funkčnú ochranu proti krádeži pohonných hmôt, tieto mali zátku na zabezpečenie proti krádeži, ale chýbalo sitko, ktoré malo zabrániť manipulácii s pohonnými hmotami. Podľa znalca D.. X. Š. služobné vozidlá pridelené obžalovanému nemali v čase ním vykonávanej ohliadky nádrž vybavenú ochranou hrdla nádrže. V rámci doplneného dokazovania podľa poškodeného si kľúče od vozidiel brali z jeho kancelárie vodiči sami a po ukončení pracovnej doby ich vracajú späť do poličky. Do kancelárie chodia iba zamestnanci ich firmy. V žalovanom období boli služobné vozidlá pred možnosťou prístupu, manipulácie s nimi a možnosťou prípadného odcudzenia pohonných hmôt po skočení pracovnej smeny zabezpečené pracovníkom majúcim nočnú službu, tiež v areáli strážnou službou a kamerovým systémom. Ich služobné vozidlá boli od vozidiel iných spoločností sídliačich v areáli SAD oddelené len prideleným parkovacím priestorom, na ktoré mali prístup aj iní zamestnanci objektu a po vstupe do objektu aj iné osoby.

Skutočnosť, že u obžalovaného bola zistená vysoká nadspotreba bola preukázaná aj výpoveďou svedkov F. O. T. H. A., ako aj závermi vo veci vypracovaného znaleckého posudku, potvrdeného na hlavnom pojednávaní znalcom Ing. X. Š.. Podľa výpovedí svedkov F. O. T. H. A., zistenú nadspotrebu riešil s obžalovaným F. Q.. F. O. mal byť pri tom prítomný dva krát, už si však presne nespomína, ako obžalovaný pri prvom upozornení túto nadspotrebu zdôvodňoval. Pri ďalšom riešení tejto nadspotreby F. Q. predložil obžalovanému na podpis objem škody spôsobenej nadmernou spotrebou, ktorý doklad obžalovaný podpísal, pričom obžalovanému bol ponúknutý splátkový kalendár. K nadspotrebe vtedy obžalovaný uvádzal, že je zima, jazdí po meste a iné. Pri tomto bol vtedy prítomný aj H. A.. Už si však nespomínal kedy presne on chodil tankovať s obžalovaným a kedy presne bola táto nadspotreba u obžalovaného zistená. Podľa H. A. on bol prítomný keď bola F. Q. obžalovanému predložená výpoveď, pričom nevedel z akého dôvodu bola obžalovanému daná výpoveď. Vtedy boli obžalovanému predložené aj nejaké papiere s nadspotrebou, o čo však konkrétne išlo uviesť nevedel, on ich nevidel. Obžalovaný sa k týmto papierom žiadnym spôsobom nevyjadril, len si ich prečítal a následne ich dobrovoľne podpísal. Táto komunikácia pri podpisovaní týchto papierov prebiehala normálne. Títo

svedkovia na hlavnom pojednávaní nepotvrdili tvrdenie poškodeného F. Q., že by sa bol obžalovaný v ich prítomnosti priznal k tomu, že zverenú pohonnú látku z jemu pridelených vozidiel, na ktorých jazdil v inkriminovanú dobu, odcudzil. Taktiež z doplnených výpovedí týchto svedkov je zrejmé, že kľúče od služobných vozidiel si vodiči sami spravili po jednom bez kontroly a bez záznamu preberali a odovzdávali do poličky v kancelárii Mariána Suriaka. Táto kancelária - unimobunka sa nachádzala v sklade, v ktorom stále niekto bol. V žalovanom období služobné vozidlá parkovali na vyhradených parkovacích miestach v areáli SAD, pričom v tomto areáli parkujú aj vozidlá iných firiem. Služobné vozidlá boli zabezpečené proti manipulácii s nimi strážnou službou SBS, ktorá zabezpečovala stráženie celého areálu SAD. Svedok F. O. nevedel jednoznačne uviesť, či v žalovanom období vozidlá pridelené obžalovanému boli zabezpečené proti krádeži pohonných hmôt. Podľa svedka H. A. boli služobné vozidlá proti krádeži pohonných hmôt zabezpečené zamknutou nádržou a mechanizmus na zabránenie manipulácie s pohonnými hmotami bol funkčný, pričom keď to bolo nefunkčné, tak sa objednálo nové. Tento svedok si však už nepamätal, ktoré vozidlá boli pridelené obžalovanému.

V danej veci možno mať za to, že chýbajú priame dôkazy, ktoré by usvedčovali obžalovaného zo žalovaného trestného činu, pričom pri existencii len nepriamych dôkazov na preukázanie viny obžalovaného je potrebné, aby tieto nepriame dôkazy tvorili logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti zažalovaného skutku a z jeho spáchania usvedčujú obžalovaného, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru, pričom vykonaným doplneným dokazovaním nebolo možné vylúčiť možnosť manipulovania aj inými osobami s pohonnými hmotami vo vzťahu k motorovým vozidlám, ktoré boli obžalovanému zverenú a na ktorých vznikla nadspotreba, ktorú konštatoval znalec D. X. Š. v znaleckom posudku a potvrdil ju aj svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní a podľa ktorého, ak nie je nádrž vybavená ochranou hrdla nádrže, je možné pri motorových vozidlách uvedených v obžalobe prečerpávanie pohonných hmôt priamo z nádrže, pričom v čase jeho ohliadky vozidiel zverených obžalovanému, tieto vozidlá túto ochranu nemali. Tak z výpovede obžalovaného, ako aj poškodeného F. Q. a vo veci na hlavnom pojednávaní vypočutých svedkov, sa kľúče od služobných vozidiel spoločnosti CEDULA s.r.o. nachádzali na poličke v kancelárii poškodeného F. Q., jedná sa o unimobunku nachádzajúcu sa v sklade, pričom tieto kľúče si vodiči preberali a vracali späť bez kontroly, bez záznamu. V žalovanom období služobné vozidlá parkovali v areáli SAD na vyhradených parkovacích miestach bez mechanického zabezpečenia prístupu k nim, keď v tomto areáli parkujú aj vozidlá iných firiem, pričom do areálu mali prístup aj iní zamestnanci objektu a po vstupe do objektu aj iné osoby. Súd na základe vykonaného dokazovania nemal ani bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či služobné vozidlá spoločnosti CEDULA s.r.o. boli pred možnosťou prístupu, manipulácie s nimi a možnosťou prípadného odcudzenia pohonných hmôt zabezpečené funkčným mechanizmom na zabránenie manipulácie s pohonnými hmotami.

Súd v súlade s takto vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom, aj v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), keď nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že to bol práve obžalovaný, kto si prisvojil cudziu vec (motorovú naftu zo služobných vozidiel), ktorá mu bola ako vodičovi zamestnávateľom CEDULA, s.r.o., Senec zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, nemohol rozhodnúť o vine obžalovaného, a preto obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 08.04.2016 pod č. k. 2Pv 401/15/6611-18 v celom rozsahu oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodenú spoločnosť CEDULA s.r.o., so sídlom Šamorínska 10, Senec, IČO: 35881437, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku.)

Odvolaie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolaie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.